

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/26/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014200963
Dátum vydania rozhodnutia: 16.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5014200963.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: M. Š., nar. XX. X. XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, bytom Ž., Č. XXXX/XX, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/229/2014-34 zo dňa 18.decembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/229/2014-34 zo dňa 18.decembra 2014 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12. mája 2014, ktorým odporkyňa podľa § 37 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej v tomto rozsudku len „zák. č. 100/1988 Zb.“) a § 112 ods. 2 a 6 a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej v tomto rozsudku len „zák. č. 461/2003 Z. z.“) v znení zákona č. 721/2004 Z. z. odňala čiastočný invalidný dôchodok od 6. marca 2012 (ďalej v tomto rozsudku len „preskúmané rozhodnutie“).

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že hodnotil posudky posudkových lekárov a nezistil pochybnosti o ich odbornej úrovni. Námietky navrhovateľa uvádzané na pojednávaní nemohol súd zohľadniť, lebo uvádzané zdravotné problémy boli všetky známe pri posudzovaní invalidity navrhovateľa prvostupňovým aj druhostupňovým posudkovým lekárom a vyplývajú z odborných lekárskejších vyšetrení, ktoré boli podkladom pre ich závery o invalidite navrhovateľa, resp. pri určení miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť z hľadiska priznania invalidného dôchodku. Dôvod na opätovné posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa, preto súd nevidel.

Krajský súd dospel k záveru, že uznaná mieru poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú

činnosť je určená mierou zodpovedajúcou zákonu v čase rozhodovania odporkyne, preto z uvedených dôvodov preskúmané rozhodnutie odporkyne potvrdil ako zákonné v súlade s ust. § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej v tomto rozsudku len „O.s.p.“).

Proti predmetnému rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie, ktorým namietal, že má dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav, čiastočný invalidný dôchodok mu bol odňatý v čase dlhobovej PN, pociťuje rýchlu únavu, tlak za hrudnou kosťou, pri rýchlejšej chôdzi má vysoký tep, občas nepravidelný, kolísavý tlak. Posledný záchvat - búšenie srdca a vysoký tep trval tri hodiny, ustúpil po podaní lieku injekciou. Po prekonaní ľahkej mozgovej príhody má orientačné problémy (neistotu) pri chôdzi dolu schodmi, alebo do schodov, tlak na hrudi a zadýchanie, od prekonania mozgovej príhody je stále PN, o čom predkladal kópie potvrdení. Má nárazový úbytok hmotnosti. S odvolaním predložil kópiu z pľúcneho vyšetrenia z 26.1.2015 a dodatočne z kardiologického vyšetrenia z 22.4.2015, z angiologického vyšetrenia z 30.7.2015.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 16.novembra 2016 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 37 ods. 3 písm. a) a b) zák. č. 100/1988 Zb. občan je čiastočne invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav jeho telesné alebo duševné schopnosti dosahujú polovicu schopností na výkon sústavného zamestnania u zdravých občanov, alebo je schopný vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok.

Podľa § 71 zák. č. 461/2003 Z. z. je poistenec invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods.1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zák. č. 461/2003 Z. z.), je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z. z.).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že navrhovateľ bol uznaný za čiastočne invalidného od roku 2001. Po kontrolnej lekárskej prehliadke 10.01.2012 mu bol čiastočný invalidný dôchodok odňatý rozhodnutím odporkyne; toto rozhodnutie napokon zrušil Najvyšší súd ako odvolací

súd rozsudkom z 18.12.2013 a vrátil vec na nové konanie. Zdravotný stav navrhovateľa v správnom konaní bol potom nanovo posúdený posudkovou lekárkou Sociálnej poisťovne, pobočky Žilina dňa 10.04.2014 a po podaní opravného prostriedku bol opätovne posúdený tou istou posudkovou lekárkou 03.07.2014 s posudkovým záverom, že navrhovateľ už od 10.01.2012 nie je čiastočne invalidný podľa § 73 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z. z. a nie je ani invalidný podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. Po postúpení veci posudkovému lekárovi sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie pre účely konania o opravnom prostriedku konania bol zdravotný stav navrhovateľa preskúmaný dňa 05.08.2014 a na dožiadanie krajského súdu opäť dňa 19.11.2014, s rovnakým posudkovým záverom.

Podľa prvostupňového posudku z 10.04.2014 navrhovateľ už nebol čiastočne invalidný, keďže dovtedajšou liečbou došlo k zlepšeniu srdcovej výkonnosti, čo bolo preukázané aj komplexnými funkčnými testami. Navrhovateľ bol podľa posudku schopný vykonávať prácu v SBS na plný úväzok, prípadne aj prácu automechanika, ktorú však už dlhšie pred uznaním čiastočnej invalidity nevykonával. Ischemická choroba srdca bola v čase posudku klinicky nezávažná, bez hrudníkovej angíny, s preukázanou dobrou funkčnou výkonnosťou srdca, preto rozhodujúcim ochorením aj podľa nálezu kardiológa bol vysoký krvný tlak s recidivujúcou poruchou srdcového rytmu. Tomu zodpovedala miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 25 % kvôli arteriovej hypertenzii v druhom štádiu, s navýšením o 5 % kvôli opakujúcej sa hemodynamicky nezávažnej poruche srdcového rytmu; celkovo bola miera poklesu určená na 30 %. Rovnaké závery posudková lekárka zopakovala v novom posudku z 03.07.2014, ktorý zahŕňal aj lekársku správu z vyšetrenia sluchu.

Posudkový lekár odporkyne vo svojom posudku z 05.08.2014 vyslovil rovnaký záver, pričom výslovne konštatoval podstatné zlepšenie výkonnosti kardiovaskulárneho aparátu oproti obdobiu, kedy bol navrhovateľ uznaný čiastočne invalidným, v čase posudku zodpovedal klasifikácii NYHA I. Pri tejto výkonnosti je navrhovateľ schopný sústavného zamestnania, vzhľadom k hypertenzii bez nočných zmien, bez prác vo výškach a bez prác v hlučnom prostredí.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení uviedla, že posudkoví lekári zotrvali na pôvodnom posudku, že navrhovateľ už nie je čiastočne invalidný a v zmysle zák. č. 461/2003 Z. z. je miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 30 %. Keďže navrhovateľ nepreukázal, že jeho zdravotný stav odôvodňuje trvanie čiastočnej invalidity a nepodarilo sa mu spochybníť správnosť rozhodnutia o odňatí invalidného dôchodku, žiadala potvrdiť preskúmané rozhodnutie.

Krajský súd v priebehu konania požiadal odporkyňu o vykonanie nového posudku, ktorý by zahrnul i novodoložené lekárske správy. Posudkový lekár odporkyne sa podľa posudku z 19.11.2014 oboznámil i s novodoloženými odbornými nálezmi. Skonštatoval, že tieto nedokumentujú zhoršenie zdravotného stavu, ktoré by odôvodňovalo zaradenie zdravotného postihnutia do inej položky s vyšším percentom miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Krajský súd preskúmané rozhodnutie potvrdil ako zákonné.

Podľa názoru odvolacieho súdu jednotlivé posudky ako aj zhodné závery, ktoré z nich plynú, nevzbudzujú pochybnosti o postupe odporkyne a o skutkových základoch preskúmaného rozhodnutia. Ani z novších lekárskeho správ nevyplýva, že by bolo posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa nesprávne, a odvolací súd preto má za to, že skutkový stav bol v čase rozhodovania odporkyne zistený správne. To isté platí o postupe krajského súdu, ktorý kvôli novým lekárskeho nálezom odročil pojednávanie a požiadal o nový posudok.

Posúdenie zdravotného stavu žiadateľa o invalidný dôchodok je podľa platných právnych predpisov (§ 153 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z. z.) zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, ktorí, ako vyplýva z ich posudkov nachádzajúcich sa v administratívnom spise odporcu, komplexne zhodnotili zdravotný stav navrhovateľa, pričom vzali do úvahy ním predložené lekárske správy potom, čo bol poučený o povinnosti doložiť všetky dôkazné prostriedky, ktoré má k dispozícii. Ich posudky sú z hľadiska skutkového úplné, podložené konkrétnymi vyšetreniami a nálezmi nezávislých odborníkov, sú bez nejasností s náležitým odôvodnením a v ustálení rozhodujúceho postihnutia navrhovateľa zhodné a

ani navrhovateľom uvádzané výčitky nezakladajú podľa názoru súdu objektívne pochybnosti o ich odbornosti resp. predpojatosti v konkrétnej veci, preto podľa názoru súdu nebol dôvod na ďalšie dokazovanie.

Pokiaľ ide o právne posúdenie v správnom konaní, odporkyňa skúmala predpoklady uznania čiastočnej invalidity podľa zák. č. 100/1988 Zb. i invalidity podľa zák. č. 461/2006 Z. z., čo odvolací súd považuje za správne. V posudkoch lekári zhodnotili skutkový stav s ohľadom na kritériá oboch právnych predpisov a odporkyňa v preskúvanom rozhodnutí na tieto posúdenia odkázala.

Navrhovateľ nepredložil v odvolacom konaní dôkaz o skutočnostiach konštatujúcich prípadne iné diagnostické závery, než boli zistené v správnom konaní alebo nasvedčujúcich existencii novej skutočnosti, ktorou by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali resp. ktoré by nasvedčovali inému rozsahu zdravotného poškodenia u navrhovateľa, ako bol v čase rozhodovania odporkyne ustálený (§ 250i O.s.p.) alebo by inak prijatý záver spochybňovali. Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, preto súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní.

Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, o aké dôkazné prostriedky odporkyňa oprela svoje rozhodnutie a odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporkyňa náležitým spôsobom vyhodnotila dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporkyňa vychádzala pri svojom rozhodovaní. Je potrebné pripomenúť, že závery posudkových lekárov o zdravotnom stave navrhovateľa sú pre súd v konaní podľa ust. § 250l a nasledujúcich O.s.p. dôkazmi vykonanými v konaní pred správnym orgánom, ktorých obsah súd nemôže pri hodnotení dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti obísť, alebo znižovať ich dôkazný význam, ak v konaní nezistí iné skutočnosti, vyvracajúce závery podaných posudkov. Takéto skutočnosti vzbudzujúce pochybnosti v konaní zistené neboli a ani odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania také pochybenia napadnutého rozhodnutia odporkyne resp. konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, preto pokiaľ sa krajský súd stotožnil s jej právnym záverom, považoval tento jeho názor odvolací súd za správny. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil a v primeranom rozsahu zaujal aj stanovisko k námietkam navrhovateľa a odvolací súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p. nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odkazuje.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd dôvodne považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľa nevyhovet. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok .